



Óláh Grgely Máté fotója

## Übü papa ebédje

Bennünket ne tévesszenek meg  
 honi ellenségeink amit ők csinálnak  
 az szórakoztatóipar  
 nem felelős politika  
 azon versenyeznek ki legyen  
 a nyugat hazai helytartója  
 ne tévessen meg minket pislákoló  
 ítélőképességük és látványos  
 szerencsétlenkedésük nemzetközi  
 tőke áll mögöttük  
 pénz média hálózat  
 fenyegetés ez a hátországuk  
 de mi keleti vad nép vagyunk  
 hunok leszármazottai  
 és ha több milliónyian leszünk  
 legyőzi őket nemzetünk  
 aki eddig belénk harapott  
 annak belénk is tört foga nem  
 engedjük hogy mária országát a lábaik elé  
 tegyék ezek az elvetemült hazaárulók –  
 körülbelül ilyeneket mondtam  
 a beszédemben  
 egyszerű üzenet egyszerű népnek  
 jó előhúzni a nemzeti kártyát az mindig  
 bejön valahogy ki érti zúgott a vastaps  
 mintha ütemesen lóttek volna  
 mondjuk fizettünk érte éppen eleget  
 menjünk faljunk valamit  
 valami biztonságos helyen  
 kuhurvára éhes vagyok

kacsintottam ez azt jelentette  
 menjünk olyan helyre  
 ahol tudok valami normálisat enni  
 van néhány titkos kiskocsmám  
 amit még nem fedeztek föl a firkászok  
 kivettem a zakóm zsebéből  
 egy húgysavcsökkentő fiolát  
 kipöcköltem belőle kettő 300 mg-os tablettát  
 víz nélkül nyeltem le mint a filmekben  
 újabban köszvény is gyötör  
 és intettem mehetünk  
 most csak a főbankárt hoztam magammal  
 meg néhány másodosztályú seheggnyalót  
 nem akartam komoly dolgokról beszélgetni  
 a sofőröm elfelejtette bekapcsolni  
 a szirénát majdnem elütöttünk egy  
 babakocsis kismamát sietett mert  
 tudta ha kopog a szemem az éhségtől  
 nem vagyok a humoromnál  
 enyhén szólva  
 amott meg nem tudom mit hisztiznek ezek  
 ki is végeztethetném őket  
 bár meglehet a kényszermunka jobb  
 hajtsanak egy kis hasznot  
 utána majd meggondolják kivel  
 szaharokodnak

elsőre babgulyást rendeltem  
az aljáról merítsen mondtam a pincérnek  
tudta mit jelent hogy sok hússal kérem  
míg vártunk elsütöttem néhány szőkenős  
viccet meg egy khonosat  
utána kolbászhússal töltött csülköt hoztak  
hagymás krumplival és kovászolt uborkával  
csak úgy tocsogott a finom piros zsírban  
a bőre ropogósra sült ahogy köll  
még szerencse hogy jó a fogorvosom  
merne nem jó lenni  
egy vagyont költöttem rá  
kajálás közben azon spekuláltam  
mit képzelnek ezek hogy le akarnak váltani  
*azt hiszik álszakállat ragasztok  
mint valami szélhámos próféta és belépek  
az önostorozók szektájába?  
furulyát fújva menekülök a tömeg haragja elől  
akár egy megbuggyant teremőr?  
hogy majd vádbeszéde közben az ügyész  
sárga mutatóujjával keresztül döf?  
azt remélik hogy majd gyöngének mutatkozom  
és fölveszem a reszkető aljas maszkot?  
mint csapdába esett patkány ügynök  
tömeggyilkos? az biztos hogy a hírmagyarázók  
majd haditáncot lejtenek a sajtóban  
lassú tűzön fogok égni a magnéziummáglyán...  
mit vakeralok itt tuti nincs is már  
magnéziumos  
vaku minden szahar kütyü elektromos meg  
csihippes vagy milyen nem én fogok égni  
hanem ők meg ez a kibahaszott főváros  
amit úgy utálok mint a szaharomat  
fölgyújtom mint néró rómát  
aztán meg rájuk kenem  
utána kegyes leszek a rászorulókkal  
nahaha jól fölbahasztam az agyam  
észre sem vettem hogy már a második  
tányér csülköt kajálom épp  
gyorsan abbahagytam  
lehajtottam egy pohár dalmát vörösbort  
amit csak miattam tartanak  
(jó a rossz koleszterinre)*

és azonnal úgy elálmosodtam  
mint pilátus macskája  
van nekem itt egy rejtett szobám függőággal  
ott szoktam szundítani egy félórácskát  
kihúztam magam mint egy őrmester  
ne lássák mennyire elpilledtem  
és akkor váratlanul az idő homályából  
egy vers bukkant föl révült  
agytekervényeimből  
(amikor apám megvert titokban  
verseket olvastam ezzel vigasztaltam  
magam de ezt soha nem mondtam el  
senkinek a gyöngeség jelének tartanak)  
mormolni kezdtem akár egy imát  
és annak ritmusára masíroztam el

„S messze a sötétlő síkon szerteszt  
ezer nyurga fáklya tűz-süvege ég;  
s azt, ki az utcákon menekülve fut,  
a tűzerdőkbe taszítja, hol a lángok dühe zúg.

Egy nagy város sárga füsttel rombadült,  
hang nélkül az örvénybe merült,  
s ő csak áll az izzó romon zordonan,  
fáklyát csóvál a vad égre háromszorosan,

túl a tépett felhők villó taraján,  
a halott sötétség jég sivatagán,  
hogy mind az egész éjt láng eméssze el.  
Gomorrára tűz- és kéneső szemel.”

na ez lesz veletek ha nem vigyáztok  
velem gondoltam még és álomtalan  
álomba zuhantam mire fölébredtem várt  
a somlói galuska száraz szamorodnival  
a felségem pincészetéből ekkor vettem észre  
a golyóálló mellényt sem vettem le  
a főbankárral megbeszéltem néhány  
pénzügyi tranzakciót néha nem árt ha  
rajta tartom a szemem néhány tárgyalás  
várt még rám valami uniós fahaszokkal  
este családi vacsora purinmentes vacsora  
így óvnak nehogy a nátrium-urát kristályok

kicsapódjanak az ízületeimben ami hosszabb  
távon vese- és szívproblémákat okozhat  
hogy bahasznák meg biztos rakott cukkini lesz  
vagy krumpli tojással sovány tejföllel füstölt  
sajttal kolbász nélkül jobbik esetben muszaka  
kevés darált disznóhússal a muszakáról eszembe  
jutott szerbia már az autóban a sofőröm most  
nem felejtette el bekapcsolni a kék fényt  
na ott lehet csak igazán jókat kajálni  
amikor a csevapcsicsi vagy hogy mondják  
a díszítő elem a fölpúpozott roston sült húson  
és nem sérthetem meg a vendéglátóimat  
abrakolhatok mindenféle lelkifurdalás nélkül  
úgy elábrándoztam hogy üdvözült  
mosollyal üdvözöltem ezeket a pihicsafüst  
uniósokat nem baj allah már növeszti  
bosszúra ortodox szakállam.

Weissbrunn, 2021 októbere

## Übü papa vacsorája

Csalán zöldell  
Van bunkeromban százéves tojás  
Égeti zsírom

■ **Bozsik Péter** 1963-ban született Csantavéren (ExYu, ma Szerbia). Író, költő, műfordító. Az Ex Symposion főszerkesztője. Legutóbbi verseskötete: *Behódolt tartomány* (Forum–Kalligram, 2020). Veszprémben él.